

QUE NO AFECTI aquest article que ahir a la nit el món es va parar (o quasi) pel Paris San Germain- FC Barcelona.

Que no afecti aquest article que estic saturadíssima de Barça i miracles messiànics (de Messi, no del Mesias) i que, per tant, cada endemà d'un partit, el meu facebook, twitter i món mundial està ple, ple, ple i ple de Barça, Barça i Barça.

Nois... noies... que el món va més enllà. Em direu que ja ho sabeu, sí, però no m'ho crec. Pa i circ deien els romans. Deixa't estar. Encara que no hi hagi pa, que no falti el circ. La resta fum.

I que consti, també, que jo per anar a Paris, faig el que calgui, fins i tot anar a veure el Barça, que ahir l'hagués vist en

directe sabent que avui, així, al matí, hagués pogut passejar pels Camps de Mart, la mar de felicitat, tot comentant l'emocionant final que es va viure ahir.

Mireu... tal dia com ahir, una entre-

Pa i circ deien els romans. Deixa't estar. Encara que no hi hagi pa, que no falti el circ. La resta fum.

vista a Oriol Junqueras interesantíssima i molt oportuna, va passar gairebé desapercebuda perquè hi havia Barça. I una compareixença en diferit del Sr. Rajoy davant la premsa (que és una falta de respecte total cap a la ciutadania) no va provocar cap comentari massa punyent.

I us diré més: ahir l'ONU va aprovar un tractat d'armes a nivell mundial, el primer d'aquesta idiosincràcia, per regular aquest extens i mortal comerç i amb prou feines ho vaig llegir als diaris.

I ahir, senyores i senyors, Artur Mas complia 100 dies com a President. I aquí no ha passat res.

Passen moltes coses en un dia normal i corrent. Moltíssimes. Però cap importa si hi ha circ.

Jo ja ho entenc que el Barça entreté i ens fa feliços. I sincerament, l'altre dia, en una àrea de servei de l'AP7 em vaig fer molt del Barça perquè de souvenirs del nostre país només n'hi havia de dos tipus: toros i sevillanes i coses del Barça i entre

una imatge de país i l'altre, trio fàcil, no ens enganyem. Perquè a mi personalment el Barça no em representa, però entre les sevillanes i els toros (un ball regional bonic i festiu d'una comunitat a l'altre punta de l'Estat espanyol, que respecto molt i m'agrada molt però no és la meua i una salvatjada cruel) i el Barça trio el Barça, que guanya, és internacional i deu molta pasta en impostos però no passa res.

Per això no ens enfadem. El Barça sí que és sagrat. Sagrat i bo.

Mentre el Barça jugui, mentre tinguem circ... tot anirà bé.

Oblidem-nos del pa, la crisi, les armes, la independència i tot plegat. Mentre hi hagi Barça, mentre hi hagi circ, el món és un lloc segur i bonic.

Apa, bon dia.

CULTURA

Dramatúrgia i art en sentit religiós

La Setmana Santa amb el misteri de la Passió denuncia de la història aquella part de la globalitat que essent indispensable pel tot, no és prou considerada. La dramatúrgia i l'art de les escenificacions de la Passió esdevenen despertador del subconscient històric, que amb una pedagogia psicològicament intimista fa sentir la presència del sector religiós en la globalització de la persona humana. Malgrat que massa sovint el centre d'interès sigui només l'espectacle, existeix una força oculta que treballa subtilment i crea emocions, que encara que manifestin només el factor humà, van força més enllà en el desig o la il·lusió. La transcendència actua en silenci, independentment de la magnificència, per exemple, dels Passos de les processons de Setmana Santa. Però tant en el passos com en les seves imatges hi actua el poder psicològic que l'espectacle o la imatge generen, fet impossible d'eliminar de l'acte creatiu. I de creativitat n'hi ha molta. Només cal parar esment en la qualitat artística d'escultors com Mariano Benlliure, essent les seves escultures dels passos de moltes poblacions andaluses l'admiració de propis i estranys. No podem oblidar Pere Bretcha, Claudio Rius, Trayler, dels tallers religiosos d'Olot i Josep Viladomat. Les Passions d'Espàrreguera i Olesa de Montserrat, el Viacrucis de Sant Hilari Sacalm, la Dansa de la mort, de Verges, actes als que podem afegir-hi la Passió de Llinars del Vallès i Los pasos vivientes, de Granollers i Canovelles, amb la seva dramatúrgia són generadors d'intimitats

que més enllà de les llàgrimes busquen els somriures de la felicitat. En aquest capítol de la força de l'art en la promoció de moviments de transcendència amb anhels d'espiritualitat no podem oblidar la força no només humana de la Façana de la Passió, del temple de la Sagrada Família. D'una manera força subtil, als nostres dies i també des dels inicis de la història, l'esperit i el fet religiós han actuat mitjançant la col·laboració de la dramatúrgia i de l'art perquè els factors modeladors de les persones i de la història no traeixen mai les lleis naturals. La religió en el temps més sagrat de l'any també té en la cultura un defensor i promotor de la necessitat de la seva presència, encara que humilment s'anomeni transcendència.

XAVIER SOLANAS

Joan Sala Vila

Los rípios de Francisco Barbachano

Diez años, diez primaveras del gran Resso vallesano que nació en Granollers, mientras se daban la mano unos hombres y mujeres portadores de entusiasmo.

Su Décimo Aniversario enriquecerá a Resso; símbolo de Granollers, por su gozo y esplendor.

Por los logros alcanzados su éxito será perenne y figurará en la historia la grandeza de su gente.

Siento no poder estar en su Fiesta Aniversario, pues mi salud me lo impide, bien a pesar de mi ánimo.

Reciban, pues, con mi rípio felicidad sin medida y el abrazo de este amigo, que ausente, no les olvida.

Diez años de Resso

Mossèn Puigdollers presenta dos llibres a la parròquia de Sant Esteve

Mossèn Rodolf Puigdollers, rector de la parròquia de La Torreta, a la Roca, presentarà dijous que ve -a les 7 de la tarda- els seus dos darrers llibres a l'església de Sant Esteve de Granollers. Es tracta de "Vida de Santa Ma-

ria, mare de Jesús", i "Introducció al Nou Testament", ambdós publicats enguany, respectivament, pel Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona i l'editorial Claret. El primer és una complexa obra que pretén acostar-se als aspectes biogràfics de la Mare de Déu. El segon suposa la primera aproximació en català al Nou

Testament. L'acte de presentació compartirà amb la presència, a més del propi Puigdollers, de la catequista Teresa Ortiz i el professor de l'ISCRVIC Constantino Pérez. RdV

